

De zonen van klaagster zijn geruime tijd het slachtoffer geweest van pestgedrag. De school heeft daar weinig tot niets tegen gedaan. Door toedoen van de leerkrachten is er een interventie geweest van Bureau Jeugdzorg en van de Raad voor de Kinderbescherming L1 en L2 hebben een weerbaarheidscursus opgelegd gekregen. Deze heeft niet het resultaat gehad dat daarvan verwacht mocht worden.

Advies van 28 oktober 2008, 2008 Z-23

De klacht is afkomstig van mevrouw K, moeder van de minderjarige L1, L2 en L3, gewezen leerlingen van de basisschool S, die door de Stichting B in stand wordt gehouden. De klacht is gericht tegen de heer A1 en mevrouw A2 beiden als leerkracht verbonden aan de basisschool S.

De inhoud van de klacht

De school zou behulpzaam zijn in het zoeken naar ondersteuning voor de drie kinderen van klaagster. In de plaats daarvan heeft een melding plaatsgevonden bij Bureau Jeugdzorg, dat vervolgens de Raad voor de Kinderbescherming heeft ingeschakeld.

Aangeklaagden hebben tegen een onderzoeker van de Raad leugenachtige verklaringen afgelegd. In strijd met de waarheid is gezegd dat L1 afzijdig werd gehouden van andere kinderen. Gemeld is dat L1 een keer huilend op school kwam, omdat zij haar broertjes niet kon hanteren.

Er is beweerd dat L1 en L2 op school nooit praatten over hun thuissituatie.

In flagrante strijd met de waarheid is verklaard dat klaagster en haar echtgenoot nooit beschikbaar zijn voor de kinderen. Het tegendeel was waar. De echtgenoot van klaagster heeft een eigen zaak op korte afstand van de school. Hij was daardoor te allen tijde in staat om de kinderen opvang te bieden.

In strijd met de waarheid is verklaard dat het voor L3 moeilijk is om vriendjes te maken. L3 maakt buiten de school wel degelijk vriendjes.

De afgelegde verklaringen zijn in de rapportage van de Raad voor de Kinderbescherming terechtgekomen. De rapportage van de Raad heeft geleid tot een ondertoezichtstelling, uitgesproken door de rechtbank.

Bij dit alles komt er voor L1 nog bij dat zij zich uitgehoord heeft gevoeld door de heer A1, aangeklaagde. De inhoud van uitspraken die zij tegenover hem heeft gedaan, zijn deel uit gaan maken van de rapportage van de Raad.

Van die rapportage gaat een stigmatiserende werking uit op het gezin van klaagster. Andere scholen waar de kinderen op komen te zitten worden door het onderwijskundig rapport de hoogte gebracht van de bevindingen van de Raad.

De verhouding tussen klaagster en haar echtgenoot enerzijds en de school anderzijds was op enig moment dermate verziekt, dat een normaal gesprek niet meer mogelijk was. De school heeft dat afgewenteld op de kinderen. L1 en L2 hebben op voorstel van de school een weerbaarheidscursus gevolgd. Een dergelijke cursus bood niet de oplossing voor de problemen waarmee de kinderen werden geconfronteerd.

Het oordeel van de Commissie

Voor wat betreft het beleid ten aanzien van pestgedrag hebben aangeklaagden aannemelijk kunnen maken dat op basisschool S datgene tegen pestgedrag gedaan wordt wat van een school redelijkerwijze verwacht mag worden. Er is een pestprotocol, dat zoveel mogelijk wordt nageleefd. Met name dat er onvoldoende toezicht zou zijn, is door aangeklaagden tegengesproken.

Voor zover de klacht inhoudt dat basisschool S minder tegen pestgedrag heeft gedaan dan zij heeft kunnen doen, verklaart de Commissie die ongegrond.

De basisschool S heeft zich zorgen gemaakt over het geestelijk welbevinden van de kinderen van klaagster. De heer A1 heeft zich de nodige moeite getroost L1 te begeleiden. Hij wilde in dat verband ook kunnen fungeren als aanspreekpunt. Dat hij daarbij te werk is gegaan die pedagogisch onverantwoord was, is de Commissie niet gebleken.

De Commissie verklaart de klacht, waar die betrekking heeft op het handelen van de heer A1 tegenover L1, ongegrond.

De school was van oordeel dat de kinderen van klaagster bijzondere ondersteuning nodig hadden. In overleg met klaagster en haar echtgenoot is de schoolarts ingelicht.

De schoolarts heeft een melding gedaan bij het Bureau Jeugdzorg. Dat Bureau heeft vervolgens de Raad voor de Kinderbescherming ingeschakeld. De Raad heeft over de kinderen van klaagster een rapport opgesteld. Beide aangeklaagden zijn in dat kader gehoord door een functionaris van de Raad.

De Commissie is van oordeel dat er valide redenen kunnen zijn geweest om tot melding bij Bureau Jeugdzorg over te gaan. Voor zover aangeklaagden daarin een rol hebben gespeeld, is die naar het oordeel van de Commissie niet als verwijtbaar te beschouwen.

Dat de melding bij Bureau Jeugdzorg de inschakeling van de Raad voor de Kinderbescherming tengevolge heeft gehad, kan aangeklaagden niet worden toegerekend.

Voor zover de klacht inhoudt dat door toedoen van aangeklaagden Bureau Jeugdzorg en de Raad voor de Kinderbescherming ten onrechte bemoeienis hebben gehad met de kinderen van klaagster, verklaart de Commissie die ongegrond.

Datgene wat aangeklaagden aan de onderzoeker van de Raad voor de Kinderbescherming hebben verklaard, geeft de Commissie reden om in het bijzonder bij haar beschouwingen te betrekken:

Er staan in de rapportage van de Raad voor de Kinderbescherming namelijk uitspraken vermeld die blijk geven van vermoedens van aangeklaagden, maar die niet door feiten worden gestaafd. Naar het oordeel van de Commissie hebben in de onderhavige zaak aangeklaagden zich dat onvoldoende gerealiseerd. Zij zijn onvoldoende bedacht geweest op de gevolgen die hun verklaringen voor de kinderen van klaagster kon hebben.

De Commissie is van oordeel dat, wanneer onderwijskrachten betrokken worden bij een hulpverleningstraject, van hen de uiterste zorgvuldigheid wordt verwacht bij het verschaffen van informatie. Informatie die verstrekt wordt aan een hulpverlenende instantie, kan namelijk snel een versterkend effect hebben op beelden over een thuissituatie die mogelijk toch al niet positief zijn.

Naar het oordeel van de Commissie hebben in de onderhavige zaak aangeklaagden zich dat in onvoldoende mate gerealiseerd. Zij zijn in hun gesprek met de Raad onvoldoende bedacht geweest op de gevolgen die hun verklaringen voor de kinderen van klaagster en hun ouders konden hebben.

De Commissie acht de klacht gegrond, voor zover daarmee wordt gedoeld op het geven van informatie aan de Raad, die niet aan de hand van feiten en omstandigheden kon worden gestaafd, maar die wel een draagwijdte heeft die nadelig kan uitwerken voor de betrokkenen.

De Commissie acht evenwel de kwalificatie "leugenachtig" voor de afgelegde verklaringen een te zware en ook onjuiste benaming.

Voor wat deze kwalificatie van de uitspraken aangaat, verklaart de Commissie de klacht ongegrond.

Rest het onderdeel dat betrekking heeft op het doen volgen van de weerbaarheidstraining door Christy en Jarno.

De Commissie is van oordeel dat een leerkracht reden kan hebben om in het gedrag van een leerling binnen de groep aanleiding te zien om een beroep te doen op een externe instantie teneinde diens sociaal emotionele ontwikkeling te stimuleren.

In een gesprek in november 2007 hebben de schooldirecteur en aangeklaagden aan klaagster en haar echtgenoot voorgesteld dat L1 en L2 zouden deelnemen aan een weerbaarheidstraining. De ouders hebben daar toen mee ingestemd.

De Commissie is van oordeel dat aangeklaagden in redelijkheid hebben kunnen besluiten tot het doen volgen van de weerbaarheidstraining. Zij hebben verklaard dat in hun waarneming van de cursus een positieve uitwerking uitging op de kinderen.

De Commissie acht de klacht, waar die betrekking heeft op het stimuleren van het volgen van de weerbaarheidstraining, ongegrond.